

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XII. De confirmandis quæ a sancta Synodo Calchedonensi contra Eutychem & eius monachos constituta sunt. Jidem Augusti Palladio præfecto prætorii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

rus exemplum. Illustrissima igitur & magnifica auctoritas tua hanc saluberrimam legem, editis propositis, ad omnium notitiam faciat peruenire. Datum Constantinopoli pridie Nonas Iulii, Sporacio viro clarissimo, & qui fuerit nuntius, consulibus.

XII.

De confirmandis quæ a sancta Synodo Calchedonensi contra Eutychem & eius monachos constitutas sunt.

Jidem Augusti Palladio praefecto prætorii.

* eisdem
prefellit.

* latere dia-
tius, ut la-
tebat, fuit;

patefacto scelere, passa est poe-
nam sceleris euitare. Sententiis

itaque diuinis humanisq; dam-
natus, synodicum decretum,
ut merebarur, excepit, reus di-
uinitati, cui faciebat iniuriam;
reus hominibus, quos decipe-
re conabatur. Proxime etenim
innumerabiles ex toto pene or-
be beatissimi episcopi Calche-
done congregati, improba præ-

* errone Sy-
nodi Eph-
esine eius
causa habi-
ta,

dicti Eutychis, vna cum * Syno-
do eius causa habita, expulere

tuχοις Φαντεται πλάναται, μη της πλανής τε Εφεσου συνέδου, μη

παρθενα. ἡ ὑπὲρ λαμπρεσ Τιγαρην ^{Αγρια} καὶ μεγαλοφύης αὐτούλασσον ^{Σαπια} σω-
τηράδη πουτονί νόμον, περιπέτερον
ἐδίκτων, εἰς την ἀπαίτην ποιον γνω-
σιν ἐλαῖν. ἐδίκτων περι μιας νομον Ιου-
λίων, ἐν Κωνσταντινούπολει, ψωταία
Σφραγίδιον τῆς λαμπρεστίου, καὶ
τῆς θηλωθησιμόρου.

Περὶ τῆς βέβαιας ἡ πῶμη, ἀπὸ τῆς
τῆς ἀγίας συνόδου τῆς τοῦ Καλχ-
δονος καὶ Εύποχοις καὶ τῷ μηδε-
ναχον ωτελον.

Οἱ αὐτοὶ Αὐγούστου τοῖς αὐτοῖς
ἀρχοσιν.

MEΓΙΣΤΑΣ τῷ παντοκράτορι
ζεῖν γένεται ἔχειν καὶ ὁμολογεῖν τῷ
χρέεια, ὅπ τὴ μώση οὔτε λανθάνει
παντελάς, οὔτε διαμένει ἀπρόστη-
τηνχωρεῖ. ὃν θεόν ^{Θεόν} μόνον τῆς Βλαστη-
πλείσιον ἔχει πεντάκινα, Σεπτεμβρίου τῇ τοῦ
αὐτορτανέν ^{τοῦ} παρθένα σίδηνοι τοῖς λα-
ποῖς. Τιγαροις εὐ φροντίδι τῷ τῷ μηδε-
ναχον περιξεις υπερχάν τῷ θεῷ, καὶ
τῷ τῆς θρησκείας μολίσει σέβεις, πείσαι
εἰς τὸν κυροδότην πεντακιλιον την
περιφανείας ανέδειχθεν ιωίνα ^{Θεόν} τοῖς
μυστηρίοις ἐπίμυροι δόμοισιν Εύποχον
καὶ λανθάνειν, οἷς ἐλαῖνανεν, ὅπ την
εἰς ἔπαιση, καὶ ἀλόντη, την μάσσης ζεμα-
είαν θιαφυγεῖν εἰς ιωτέρει. ὅπεν τοῖς
Ἄνθροις οὗτος θεός τε κατεπικαθεῖται καὶ
αἰθερόπον, ὄρον σινοδιόν, οἷς λινός άξιος
άποντειατο, θεῷ τε τοῦ θείων αὐτοῦ, καὶ
την μέσην ἐποίει, καὶ αἰθρώποις συργεῖ,
οὐδὲ πατεῖν ἐπεχείρει. πλεῖσι τῷ τοῦ
χριστοῦ εἰς πάσιν, οἷς εἰπεῖν, τὸ οικουμένης
διοικεῖται καὶ τὸ Καλχδονια διοικεῖται
της Θηλωθησιμόρου τῆς Σμυρναδικῆς Εύ-
ποχοις τοῦ Εφεσου συνέδου, μηδε-

ANNO
CHRISTI
431.

χρέος γεγονημένης, ἐξελαλον, τοῖς τῷ
άιώνιον πατέρον ἀκόλουθοντες δό-
γματι, τοῖς τε ἐν Νικαιᾳ ἀριστῇ τῷ
τελεούσιον δίκαιον καὶ ὄκτων εἰπεῖσθαι,
καὶ τοῖς ἐν παιδιῷ τῷ πόλει περὰ τῷ ἑ-
κατὸν πεντήκοντα, καὶ τοῖς ἐν Εφέσῳ,
ἴωνικα πλευ Νεσσείου πλάνην ἐξελα-
σαν, τεσσαράκονταν Κελεσίνον τε τῷ
τῆς Ρωμαϊκον, καὶ Κυείλλου τῷ τῆς Α-
λεξανδρείαν πόλεως, Θησείων. πά-
κτη τῷ δέχαμοντιν Τίνιν θιδανα-
λίαν ἥπα τῆς τεσσαράκοντης συνόδου
τῆς ἐν Καλχηδονίᾳ οἰκείαντα, κατ'
ἐπείνια τῶν πτῶν, διὸ τὸ τεῦθν σεβάσμον,
Φιλάππειον διὰ πατρὸς ἐθεωραῖμεν,
καὶ θεωρήμεν. ἀκόλουθον γράμμα σφρόντα
καθέτηκε, τῷ Θησείων, τῷ καθε-
εῖσθαιαν. ἐπὸν ορθοδόξων, τὸν
πόποιον στὸν υπὲρ τῆς ἀγιωτάτης καὶ
ὅρθοδόξου πίστεως πεφυκότας, καὶ τὸν
τῷ πατέρον καίνοντα, μὲν μερίσουν φι-
λάππειον τῷ σεβάσματος. Ήπειρὸν
τῆς βασιλικῆς τεσσαράκοντα, παν Φαι-
λον ἐν δέχηται καταπάνειν. Εἰ πλεύρην
οὐσον διὰ τῆς τῷ νόμον ιατρεῖας
ἐπιτέμνειν· διὰ τοῦτο τῷ νόμου διατάχ-
μεν, τὸν τῶν μανίας Εύτυχος α-
παποιήσων, καθ' ἵπποδέμα τῷ Απο-
λιαρεσίῳ, οἷς ικονούθεον Εύτυχος,
καὶ οὐδὲ σεπτὸν τῷ πατέρον πτῶν,
Τινέσιν. τῆς ἐπικλησίας κανόνες, καὶ
αἱ διαιταὶ διατάξεις τῷ πάλαι βασι-
λέων κατεδιδόσας, μηδένα ἔχει πε-
σθεῖσθαι, μηδὲ τινας κληροκούς ή ἔ-
χει, ή ὄνοματεν· καὶ αὐτὸν Εύτυχον τῆς
τε πρεσβυτεροῦ τεσσαράκοντας, ησαν-
δριαν ἐγνωμόνην, καθόλου σεβαστόν
οἰείσθαινταν, Θησείων, ή πρεσβυτέ-
ροις, ή ὑποτοικούλεμοις Αριστονησανταί, αὐτοῖς τε τὸν χριστονο-

Concil. Tom. 9.

Hh

commenta, secuti sanctorum
definita maiorum, quae vel apud
Nicaeam a trecentis decem & o-
cto constituta sunt, vel in hac
postea alma urbe a ceterum quin-
quaginta sunt episcopis decre-
ta, vel apud Ephesum, cum Ne-
storii est error exclusus, præsi-
dentiibus Cælestino Romanæ
urbis, & Cyrillo Alexandrinæ
ciuitatis, episcopis. Ea igitur
qua sunt iuxta pristinam disci-
plinam a reuerenda Synodo Cal-
chedonensi definita, illa fide qua
Deum colimus,* per omnia fer-
uanda censuimus, atque censem-
mus: quia valde consequens est
[quingentorum viginti] sacer-
dotum pura mente Deum co-
lentium definita, quae pro ortho-
doxorum fide sacrofaneta se-
cundum patrum regulas proce-
serunt, summa cum veneratio-
ne seruare. Verum quoniam

*principalis prouidentia est, *regia
omne malum inter initia oppri-
mere, & serpentem morbum
legum medicina resecare: hac
lege decernimus, eos qui Euty-
chitis decipiuntur errore, ad ex-
emplum Apollinaristarum, quos
Eutyches fecutus est, quoque
venerabiles parentum regulæ,
id est, ecclesiastici Canones &
principum diuorum sacratissi-
ma scita condemnant, [nullum
episcopum,] nullum habere
presbyterum, nullos habere vel
appellare clericos; ipsumque
Eutychem nomine presbyteri
(quo & indignus & spoliatus
est) in totum carere. Si qui au-
tem contra definita nostra epi-
scopos, presbyteros, ceterosque
clericos ausi fuerint creare, tam

*factos, quam facientes, vel præsumentes sibi clericorum gradum, bonorum amissione perculsus, exilio perpetuo præcipimus contineri. Coeundi, vel colligendi, vel congregandi monachos, aut ædificandi monasteria, iubemus nullam eos habere licentiam; locaque ipsa, in qua forte conuenire aliquando tentauerint, confiscari, si tamen domino loci sciente conuenient: quod si ignaro, auctorem conductoremque loci fustibus cesum, *deportationem subire censemus. Ipsos præterea nihil ex testamento cuiusquam capere, nihil eis qui eiudem erroris sunt, relinquere testamento, ad nullam eos patimur adspirare militiam, nisi forte ad cohortalitatem, vel limitaneam. Si quis autem extra prædictam militiam inuentus fuerit militare, vel quia ignorabatur eius in religione peruersitas, vel quia post adeptum cingulum ad hunc deuenerit errorem: solitus militia, infidelitatis sua frumentum hunc habeat, ut optimorum hominum & palatii communione priuet, nec alibi quā in quo natus est vico vel ciuitate versetur. Quod si qui eorum in hac * alma vrbe (quod credi nefas est) geniti sunt, tam hac ciuitate venerabili, quam sacraissimo comitatu, & omni excludatur metropolitana ciuitate. Et hæc quidem generaliter circa omnes constituimus, qui tali labe polluti sunt, vel polluentur. Eos autem qui antehac clerici orthodoxæ fidei fure, & monachi qui* quondam

* in eodem
cū Euryche
habituere
diuersorio,

Euangelionis ortas r̄ op̄od̄ou p̄ist̄as, k̄ monachos, Cōn. n̄ ait oīmōntas

*bonisque
publicatis,
Gr.

* felicissima

ANNO
CHRISTI
431.
Εύτυχης κατεχόντων. οὐδὲ γέροντες
τεσσάρις μονασίεσσι, ὅπερ τὸν τῆς Αγίας
στείλας ἔχον ἐκθροῖς, τὸν εἰς τὸν ἐλε-
σαντας μανίας, ὡς καταλειφθίους τὸν
λότερος τεσσάρις μονασίεσσι, τοῖς συνοικούμενοις
καὶ τοῖς συνοικούμενοις συνανθέτες τὸν
Καλχρόντης ὡς εοσινούς, αὐτοὺς δι-
σημονοῦντος τοῖς φαύλοις διδάσκαλον Εύτυχον,
ἐπειδὴν δὲ λλοῦς φως κατέλειπεν,
τὸν οπότος Πτιλέξασθαι δεῖν αἰδηπ-
σον, πιστούς ταῖς λεμασίαις, πιστούς τοῦ
δε τῶν νόμων καὶ ταῖς *τεσσαρούμενοις
καὶ τοῖς αἱρετικοῖς αἰετούμενοις, καταχρή-
σταῖς καλύπτομεν, κατέστη αὖτις τὸν
λότερος διατάξεις τοῦ Μανιχαίου
ἐπέποστον ὅποις αὖτις μη ταῖς ποιητοῖς πε-
Φαρμακεύαις ἀπέτητος, καὶ τοῖς ἐνα-
γεστοῖς θεοῖσιν, τῷ αὐτοῖς καὶ αἱ-
δενετέρον λογισμοὶ δελεᾶσθαι. τοῦτος
τοῦτος ἔγνωκτος ιερὰ ψεύδειαν εἰς οὐ-
τούς της λοτερίας τούτους, καὶ Φαῖνος
τῷ αἰετούμενον τοῦ τῆς αἵτιας σωδοῦ,
καὶ συνέργασθαινον βιβλίαν τε καὶ
τόμων τὸν χειρότατος πάντα πολλοῖς, πάντα
πλάτην, ἀπὸ τοῦ μανίας ἀπὸν τὸν εναν-
τον τῆς λλοῦς πίστεως Καφέσας διε-
λεῖται. Εἰ διὰ τὸν τεσσαρούμενον, ὅπου
δὲ αὖτις τὸν τοιάδε γραμματά, πο-
εῖ κατακαιστατοῦ. τὸν δὲ συνέργασ-
θαινον, τῷ μὲν διαδίκτων τὸ Κοστού-
κολάτερον. τῷ δὲ διδάσκαλον τὸν τοῦ
τοῦ αἱρετοῦ, κατέστη οὖν τοῖς ἐδίκτοις
τῆς ιερεῖας θόντος τοῖς ἐδίκτοις,
πάντων πλάτην τοῦτον διδάσκαλον, ὅποι γέ-
διὰ τῆς ἐρχετος κολαθούσην λιμε-
ναῖς ὃν τηνανίους διδάσκαλον Πτιλά-
χον. τὸν δὲ αὐτούδικτον τοῦτον

Concil. Tom. 9.

Eutychis habitauere diuersorum (neque enim monasterium dicendum est, quod religionis habuit inimicos) qui ad hoc usque insaniae processerunt, ut reliquo venerabilis religionis cultu, & synodico decreto, quod totius pene orbis Calchedone coadunati decreuere ficerentes, infastam Eutychetis sequantur assertionem: quia vera luce deserta, tenebras eligendas esse crediderunt, omnibus poenis quæ vel hac, vel præcedentibus legibus aduersus hæreticos definite sunt, iubemus teneri, imo extra Romanum expelli solum, sicut præcedentes religiosissimæ constitutiones de Manichaïis constituere: ne eorum venenatis fraudibus, sceleratique commentis, innocentum & infirmorum animi decipiantur. Comperimus præterea quædam eos in contumeliam religionis & inuidiam venerabilis synodica definitionis fusile mentitos, conscriptisque libris & chartarum *tomis plura finxisse, quæ eorum insaniam aduersus veram fidem aperte signarent: atque ideo præcipimus, ubicumque huiusmodi scripta reperta fuerint, ignibus cremari. Eos vero qui vel scripserint, vel aliis legenda tradiderint docendi studio vel discendi, censemus cum publicatione bonorum deportatione puniri. Docendi etenim hanc infastam hæresim, sicut pridem editis serenitatis nostra continetur, omnibus adiminimus facultatem: quia ultimo supplicio coercentur, qui illicita docere tentauerit. Eos vero qui discendi studio

*plutum
tomis ea
finxisse,

Hh ij

audierint scelerata differentem, decem librarum auri mulcta cōpescimus. Ita enim materia subtrahetur erroris, si peccatorum & doctor defuerit & auditor, Palladi parens carissime. Illustris itaque & magnifica auctoritas tua, edictis propositis, omnibus faciat nota quae iussimus: cognoscentibus moderatoribus prouinciarum, eorumq; officiis, defensoribus etiam ciuitatum, quod si ea quæ pura fide & sancto proposito custodienda consuimus, aut neglexerint, aut permiserint temerari, singuli denarum librarum auri mulcta perculsi, ut religionis legumque proditores, etiam de existimatione laborabunt. Datum v. Kal. Augosti, Constantinopoli, Sporatio viro clarissimo, & qui fuerit nuntius, consulibus.

Eodem exemplo scripta Valentino viro illustri, prefecto Illyrici, & Tatiano prefecto urbis, & Vincenalo magistro officiorum & consuli designato.

XIII.

Exemplum regiarum literarum scriptarum ad Bassam praefectam monasterii in Aelia, a piissima & Christi amante Augusta Pulcheria.

SERENITATIS nostræ studium, animumque in sanctam & orthodoxam fidem, & quomodo eam usquequaque amplificari & celebrari studeamus, nemini dubium esse arbitramur: maxime vero omnium id nosse certo tuam reuerentiam confidimus. Sed quoniam his temporibus extitit

Αντιοχείας Αρχηγός Στρατού
450

τὴν τῆς μαστιχᾶς διαλέξει γεωργίων στάθμα λιτρῶν χειροῦ παπούδην. οὐτοῦ γράψαι τοι φασιν ητοῖς πλαίσιοι ὑφελκυδίσταται, εἰ τὸ αὐτόπτητον ἐλλείψῃ Καί αὔρατος καὶ σιδηρατος. ή ὑπὲρ λευκωσίτων Βαράνην καὶ μεγαλοφύτης αὐθεντία θνητῶν, προσέταπεν ιδίου πονηρού, πέσον, άτασθετάζαμεν, γνώσμα πιπότων· εἰδότων τοῦ στοιχείου ἐπαρχαῖς δεχόντων, καὶ τὸ πατέον πονηρού, καὶ τὸ εἰδησωτῶν ταῦτα πόλεις, οἵ τις ηγετεῖς πολιορκεῖται, έκεινος αὐτὸν δέκα λιτρῶν περιεῖται χειροῦ βαλλόδην, οὐσιεὶ περιβότην τὴν διστολήν την πολιορκίαν. Εδοντεὶ τοι φασιν ητοῖς περιπολαράνδην Αὐγούστουν οὐ καραντούπλακη, οὐταπίας Σφαγείουν τὸ λευκωσίτων, καὶ τὸ δηλωσισμένον.

Καὶ οὐσιώτας ἐρεψθη Οὐαλεντιναῖον ἔχω τὸ Ιλλυρικόν, Καπαντινοῦ ἐπαρχῷ πόλεως, καὶ Βιλνασταρά μεγίστην καὶ τοστοντανά.

Αντιοχείας βασιλικὸς γεράμιματος γερέτος Βάσην ἡγεμόνην ἀποτελεῖ εἰς Αιλία, παρὰ τὸ διστόπολον καὶ φιλοχείου Αὐγούστου Περλαρίας.

ΤΗΝ τὴν ημέτερης γαλλιώτος οὐδὲ πλευραῖς κατέβατος οὐ πίσιν απονθέω τοι καὶ περιθυμίαν, καὶ οὕτως αὐτὸν διὰ πατῶν αἴξει τοι καὶ συκροτεῖδην απονθάγειν, οὐδὲν οὐδὲ αὐτοφίσον εἶται νομίζειν· πλέον δὲ πατῶν αἰχμαῖς πηταῖδην πῶν οὐδὲ διλθεῖσαν περιέρχειν. Μήτε δὲ αὐτοφάνηται τοῖς τοῦ καυροῖς οὐ πᾶ-